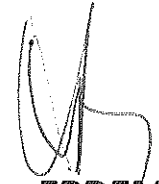

10/87

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Ekte gerekçesi sunulan iş yaşamında kadınların istihdamı konusunda ayrımcılık sorunun araştırılması ve kadın istihdamının artırılması hususunda gerekli çalışmaların yapılması için Anayasa'nın 98'inci, İç Tüzüğü'nün 104'üncü ve 105'inci maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılmasını arz ederim.

Arzu ERDEM
İstanbul Milletvekili

ADI SOYADI	SEÇİM BÖLGESİ	İMZA
MELMEZ CEMAL FENİDORU	MALATYA	Melme Fenidoru
AYŞE SİBEL ERSOY	ADANA	Ayşe Sibel Ersoy
ESİN KARA	KONYA	Esin Kara
Hasan Talyancı	İzmir	Hasan Talyancı
Abdurrahman BASKAN	ANTALYA	Abdurrahman Başkan
KÖMÜRÇÜ KASIM	AKSARAY	Kasim Kömürçü
Baki Simsek	Mersin	Baki Simsek
M. Kerem Süleyman	SAKARYA	M. Kerem Süleyman
Mehmet Nurettin Şenel	ESKİŞEHİR	Mehmet Nurettin Şenel
Ali Vahit	Düzce	Ali Vahit
Nevin PASLIÇAY	ANKARA	Nevin Paslıçay
İbrahim ÖZKAN	SANCAĞI	İbrahim Özkan
Ali Mahmut Taşkın	Gaziantep	Ali Mahmut Taşkın
Kamil Aydın	Erzurum	Kamil Aydın
İsmail Fahir Aksoy	İstanbul	İsmail Fahir Aksoy
Mehmet Taylan	Arğente	Mehmet Taylan
Yücel Bulut	Zonguldak	Yücel Bulut
Sefer Ayhan	Kocaeli	Sefer Ayhan
Fahri Hacıoğlu	Ankara	Fahri Hacıoğlu
Cemal Geten	İstanbul	Cemal Geten

GEREKÇE:

Kadın işgücü geçmişten günümüze hep var olmuştur. İlk zamanlarda tarımda ücretsiz aile işçisi olarak karşımıza çıkan kadın; daha sonra sanayi devrimiyle birlikte iş hayatında, zor şartlarda çalışan işçi olarak karşımıza çıkmaktadır.

Türkiye nüfusunun (78 milyon 741 bin 53 kişi) %49,8'ini kadın nüfusu (39 milyon 229 bin 862 kişi) oluşturmaktadır. TÜİK, 2014 yılı verilerine göre kadınların istihdam oranı erkeklerin istihdam oranının yarısıdır. Ülkemizde 15 ve daha yukarı yaştaki nüfus içerisinde istihdam oranı erkeklerde %64,8 iken kadınlarda %30,3 olduğu belirtilmektedir. Aynı nüfus içerisinde işgücüne katılma oranı erkeklerde %71,3 iken kadınlarda %30,3'tür.

Ülkemizde kadın yöneticilerin oranı %12,2 iken kadın CEO'ların oranıysa %2 düzeyindedir. Yapılan araştırmalara göre kadınlar iş hayatında, "finanstan anlamaz, duygusal davranır, ekip yönetemez" gibi olumsuz ön yargılarla karşı karşıya kalmaktadır. Ancak araştırma verileri, kadınların iş yönetimi, aynı anda birden fazla işi yapabilme, sonuç odaklılık konularında erkeklerden daha yetkin olduğunu ortaya koymaktadır.

Türkiye'de istihdamda cinsiyet eşitsizliğine yönelik etkin bir mücadele politikası söz konusu değildir. Bu da kadınların istihdama katılımının önündeki en belirgin engellerden biridir. Buna ek olarak kadınların işgücüne katılımını engelleyen faktörler aynı zamanda çalışırken karşılaştıkları ekonomik ve sosyal sorunlardır. Ekonomik faktörler; düşük ücret, sosyal güvenlik yoksun olma v.b. olarak belirtilmektedir. Sosyal faktörler ise eğitim düzeyinin düşüklüğü, ataerkil zihniyet, cinsel ve duygusal taciz v.b. olarak özetlenmektedir.

Kadınların toplumsal statülerinden hareket edilerek, ev ve çocuk sorumluluğunun kadınların görevleri arasında sayılması, aynı eğitim ve yetenek düzeyinde olunsa da, kadınların erkeklere göre işe kabul edilmede ayrımcılığa maruz kalınmasına neden olmaktadır.

Kadınların çalışma hayatlarında karşılaştıkları en önemlisi buna rağmen dile getirmekte zorlandıkları engellerden biri cinsel ve duygusal tacizdir. Özellikle duygusal tacizden çok cinsel tacize uğrayan birçok kadın, evinin geçimini

sağlamak zorunluluğu ile işini kaybetme korkusu nedeniyle çözümü bu duruma katlanmakta bulmaktadır.

Kadınlar, işyerinde herhangi bir nedenle işten çıkarma söz konusu olduğunda önce işsiz kalanlar arasında yer almaktadır. Sebebi ise kadınların çalışmaları ek bir gelir, ek bir iş olarak görülmesidir. Bir erkek işten çıkarıldığında bir ailenin aç kalacağı düşünülürken; bir kadının işten çıkarılmasında sadece kadının aç kalacağı veya evine ek gelir sağlayamayacağı düşünülmektedir.

Günümüzde istihdam ve işsizlik, sonuçları açısından toplumların en önemli sorun alanlarından birini oluşturmaktadır. Toplumsal refah ve kalkınma açısından bu sorunun çözümü önemli bir husustur. İstihdam sorunundan etkilenen kadın işgücünün çalışma hayatına dâhil edilmesi, toplumsal kalkınmada önemli bir etkindir. Bu sebeple cinsiyet temeline dayalı her türlü ayrımcılığın önüne geçilmesi ve kadın istihdamının artırılması, toplumsal gelişim ve refah açısından büyük önem arz etmektedir.

Bu gerekçeler doğrultusunda, iş yaşamında kadınların istihdamı konusunda ayrımcılık sorunun araştırılması ve kadın istihdamının artırılması hususunda gerekli çalışmaların yapılması için Anayasa'nın 98'inci, İç Tüzüğü'nün 104'üncü ve 105'inci maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılmasını arz ederim.